

nym". Następnie wygłoszono dwa referaty. Prof. Anna Medwecka-Kornaś omówiła dorobek W. Szafera w licznych dziedzinach, poza paleobotaniką. Ponieważ twórczo pracował on w bardzo wielu gałęziach wiedzy o roślinach, z konieczności więc prelegentka ograniczyła się do podkreślenia najważniejszych osiągnięć w każdej z nich. W drugim wystąpieniu doc. Maria Reymanówna omówiła zainteresowania W. Szafera paleobotaniką mezozoiku. W żywej dyskusji, która rozwinęła się po referatach wspomniano zarówno dokonania naukowe tego wielkiego botanika, jak również przypomniano go jako człowieka, nauczyciela i mistrza.

Zebranie poprzedziło złożenie kwiatów na grobie W. Szafera na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Piotr KÖHLER

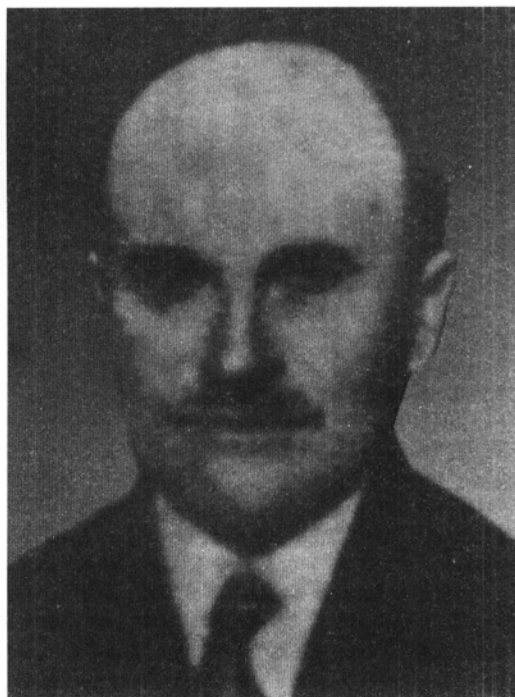
VARIA

LEKSYKON BOTANIKÓW POLSKICH

Dictionary of Polish Botanists

16. KAZIMIERZ FILIP WIZE

1. Data i miejsce urodzenia oraz śmierci – Ur. 15 IV 1873, Michorzewo pow. Nowy Tomyśl (W. Ks. Poznańskie), zm. 23 XI 1953 Modliszewo k. Gniezna.
2. Rodzice – Ojciec – Filip (plenipotent dóbr rodzinny Szczanieckich, dzierżawca majątków), matka – Emilia Rakowska.
3. Wykształcenie – Gimnazjum Marii Magdaleny w Poznaniu (1882–1893), studia na Wydziałach Lekarskich: Uniwersytetu Berlińskiego (1893–1894), Uniwersytetu Wrocławskiego (1894–1895, egzamin przedwstępny), Uniwersytetu Monachijskiego (1899, lekarski egzamin państwowy), Uniwersytetu Lipskiego (1899, „examen rigorosum”), dwuletni kurs bakteriologiczny w Instytucie Pasteura w Paryżu (1900–1901), studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Lipskiego (1905–1907).
4. Stopnie naukowe i dane bibliograficzne rozpraw – Doktor medycyny Uniwersytetu Lipskiego (1899). Praca doktorska: „Über den *Pemphigus coniunctive*”. – Doktor filozofii UJ (1904). Praca doktorska: „*Pseudomonas ucrainicus* prątek choroby komośnika buraczanego (*Cleonus puncti-*

ventris) Rozpr. Wydz. Mat.-Przyr. AU, Seria B, s. 61–73. – Doktor filozofii Uniwersytetu Lipskiego (1907). Praca doktorska: „Friedrich Justus Riedel und seine Ästetik”. Berlin 1907.

5. Przebieg pracy zawodowej – Asystent Akademii Rolniczej w Dublinach (1901–1904), kierownik prywatnego Zakładu Psychiatrycznego w Kowanówce k. Obornik Wkp. (1904), naczelny lekarz wojskowy prywatnego sanatorium gruźliczego w Łądku Zdroju (1914–1918), lekarz w Zakładzie Psychiatrycznym w Dziekance k. Gniezna (1931–1951, w tym jako ordynator w latach 1938? – 1940, 1945–1951), lekarz w Państwowym Szpitalu dla Nerwowo i Psychiczenie Chorych w Gnieźnie-Dziekance, w Filii Modliszewo (1951–1953).
6. Podróże naukowe – Liczne, m.in. do USA.
- 7a. Zakres badań botanicznych – Mikologia, mikrobiologiczne zwalczanie owadów.
- 7b. Liczba wszystkich publikacji botanicznych – 15 (w tym pięć współautorskie z J. Danyszem). Bibliogr.: brak pełnej drukowanej bibliografii.
- 7c. Główne osiągnięcia naukowe – Zajmował się bakteriami i grzybami owadobójczymi. Badania te prowadził początkowo jako asystent wybitnego mikrobiologa J. Danysza, w jego stacji naukowej w Mikołajówce. Opisał choroby grzybowe komośnika bura-

- czanego (*Bothynoderes punctiventris* Germ.). Oznaaczył kilka gatunków bakterii i grzybów atakujących tego szkodnika (w tym np. nowy gatunek owadomorka *Myiophagus ucrainicus* Wize). Przewodził badania nad praktycznym wykorzystaniem zielonej muskarydyny *Meterrhizium anisopliae* Retsch.) do zwalczania komosznika, uzyskując dużą śmiertelność imago i larw tego owada.
8. Działalność dydaktyczna, organizacyjna i kolekcjonerska – Wykłady w Towarzystwie Kantowskim w Lipsku (Kantgesellschaft) (1908 –?), wykłady w Towarzystwie Wykładów Naukowych w Poznaniu i w Poznańskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk (PTPN) (czł. Wydz. Historyczno-Literackiego, Komisji Matematyczno-Przyrodniczej i Komisji Przyrodniczej). (1916 –?), wykłady ogólnokształcące dla żołnierzy w Czerwyni i Białym Krzyżu, wykłady w ramach Państwowych Kursów Pielęgniarstwa Psychiatrycznego, organizowanych przez Zakład Psychiatryczny w Dziekanec. – Posiadał kolekcję owadów porażonych przez grzyby pasożytnicze, którą w r. 1913 podarował PTPN, posiadał duży zbiór lepidopterologiczny, skonfiskowany przez Niemców i wywieziony do Berlina w r. 1939, w obszernym archiwum prywatnym miał interesującą korespondencję ze sławnymi uczonymi swoich czasów (np. M. Curie-Skłodowską, H. Vaihingenem) skonfiskowaną przez UB.
9. Działalność w innych dziedzinach – Znany głównie jako filozof, psychiatra, literat i tłumacz, opublikował w tym zakresie ponad 100 prac.
10. Ważniejsze godności i stanowiska w instytucjach, towarzystwach naukowych i redakcjach – Czł. zarządu Poznańskiego Towarzystwa Filozoficznego (1921), szef Departamentu Sztuki i Kultury przy Ministerstwie Byłej Dzielnicy Pruskiej (1919–1921), współredaktor *Nowin Psychiatrycznych* (–1939), czł. czynny Polskiego Towarzystwa Filozoficznego w Lwowie (1935), czł. hon. Begijskiego Tow. Entomologicznego, czł. stałej komisji Międzynarodowych Zjazdów Filozoficznych (1926 –), czł. Polskiego Towarzystwa Entomologicznego.
11. Najważniejsze wyróżnienia i odznaczenia – Brak.
12. Inne informacje – Wspominany jako człowiek szlachetny, wielostronnie uzdolniony, wzbudzający zainteresowanie otoczenia, skromny i wyrozumiały. Znanca świata roślinnego, orientował się doskonale we florze okolic Gniezna. Amatorsko interesował się ornitologią i potrafił na podstawie śpiewu ptaka określić jego gatunek. Jako psychiatra był zwolennikiem leczenia chorych pracą,

- uwzględniającą ich potrzeby i zainteresowania, stosował metody artoterapii, tj. rozładowywania napięć psychicznych poprzez twórczość artystyczną. Według nie zweryfikowanej informacji należał do Łoży Masońskiej. Na krótko przed śmiercią został pozbawiony funkcji ordynatora szpitala w Gnieźnie-Dziekanec i przeniesiony do jego filii, co bardzo przeżył. Był bezzenny. Zmarł na raka żołądka; zgodnie z jego ostatnią wolą pochowano go obok jego pacjentów na przyszpitalnym cmentarzu przy ul. Strumykowej w Gnieźnie.
13. Wykaz najważniejszych źródeł – Materiały niepublikowane: L. Patyjewicz: „Filozofia Kazimierza Filipa Wizego (1873–1953)”, niepubl. praca doktorska, Lublin, 1990. Materiały publikowane: Słownik biologów polskich, Warszawa, 1987, s. 582; K. Pluciński: „Sprawozdania Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk”, 1955 s. 369–370; Wielkopolski Słownik Biograficzny, Warszawa – Poznań, 1981, s. 829.
14. Materiały ikonograficzne – Fotografia [w:] S. Łoza: Czy wiesz kto to jest? Warszawa, 1938, s. 808.

Cezary W. DOMAŃSKI

NOWE PERIODYKI I SERIE NEW JOURNALS AND SERIES

TRENDS IN GENETICS

Trends in Genetics. DNA, Differentiation & Development (ISSN 0168 9525) jest jednym spośród jedynastu czasopism wydawanych w serii *Trends* przez, bez wątpliwości, jedną z najlepszych naukowych oficyn wydawniczych – Elsevier Science Ltd. W czasopiśmie publikowane są wyniki najnowszych badań z szeroko pojętej genetyki, artykuły przeglądowe i komentarze, a także krótkie streszczenia ważniejszych prac publikowanych w innych czasopismach, informacje o genetycznych bazach danych dostępnych w sieci Internet, recenzje książek i krótkie informacje o nadchodzących spotkaniach. Wysoki poziom merytoryczny pisma zapewnia międzynarodowy zespół 20 specjalistów wchodzących w skład Redakcji. Czasopismo formatu A4, ukazujące się raz w miesiącu (na wolumin składa się 12 zeszytów), o objętości zeszytu około 44 strony; wydawane jest na wysokiej klasy papierze kredowym, co pozwala na wierne reprodukcje kolorowych fotografii i rycin. Pewną barierę w upowszechnieniu czasopisma w Polsce stanowić będzie zapewne jego dość wysoka cena, bowiem koszt